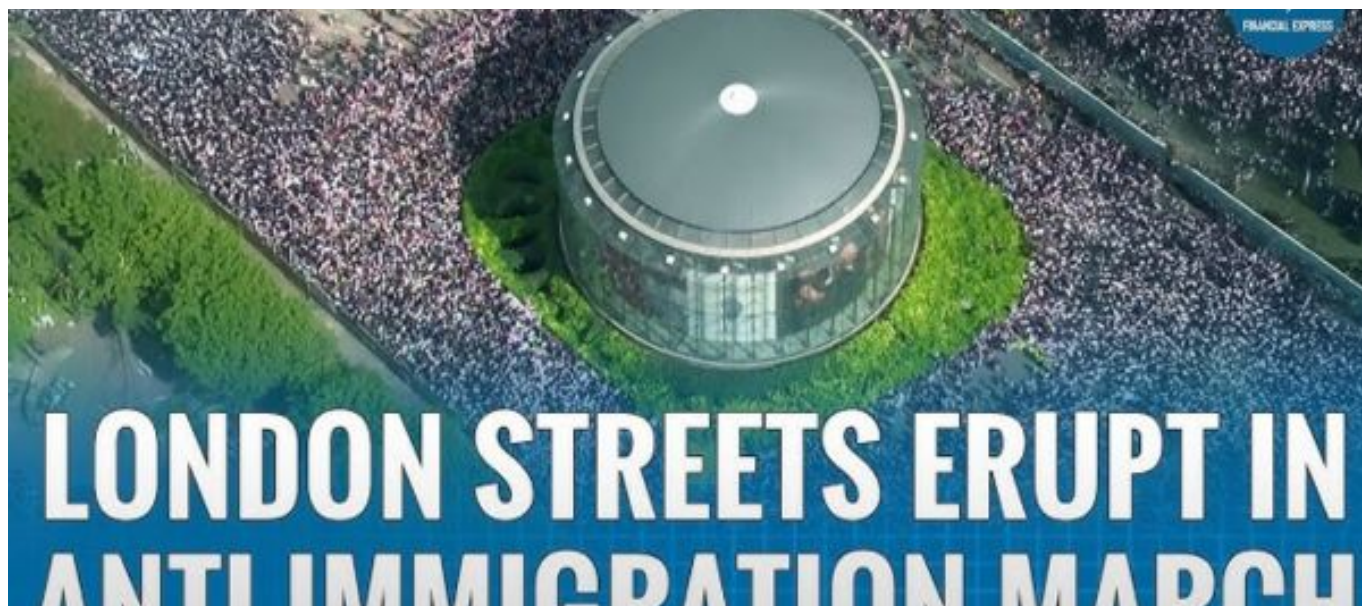

Islamisering en politieke correctheid kosten het Verenigd Koninkrijk de kop

Posted on 25 september 2025 by Benno de Jongh

De islamisering van Nederland is al tientallen jaren gaande, vooral door immigratie, maar ook door politieke druk in binnen- en buitenland. Het heeft er alle schijn van dat opwinding over het Israëliëse optreden tegen de radicale Hamas-moslims in de Gazastrook een nieuwe impuls geeft aan die islamisering. Nederland onderscheidt zich daarbij van veel andere westerse landen door het gebrek aan weerstand tegen de islam. Dat terwijl het buigen voor de islam (ook door 'zelfislamisering') toch ernstige risico's voor westerse waarden, rechten en vrijheden met zich meebrengt, evenals ernstig verlies van maatschappelijke samenhang. Benno de Jongh schetst deze weken in Wynia's Week hoe de islam greep krijgt op Nederland en wat er nog aan te doen is.

Vandaag deel 9: De islamisering van het Verenigd Koninkrijk

De islamisering van Nederland staat niet op zichzelf, in de andere West-Europese

landen zien we soortgelijke ontwikkelingen. Ook daar drukt de islam z'n stempel op de samenleving met als gevolg dat onze vrije westerse manier van leven steeds meer onder druk komt te staan. Het Verenigd Koninkrijk vormt daarop geen uitzondering. Sterker nog, de autoriteiten daar leggen de rode loper uit voor de orthodoxe islam.

Tijdens de Londense ochtendspits van 7 juli 2005 vielen bij vier jihadistische bomaanslagen 56 doden, onder wie de vier daders. Drie bommen ontploften in het Londense metrosysteem en even later nog één in een dubbeldekkerbus. Naast de doden vielen er ook zo'n 800 gewonden, onder wie 22 ernstig. 7/7 ('seven seven') was voor het VK wat 9/11 was voor de VS.

Met politiek correcte handschoentjes

Enkele maanden terug herdacht het Verenigd Koninkrijk de aanslagen van twintig jaar geleden. Het woord 'extremisme' was soms nog te horen, maar dan bleef vaak onvermeld uit welke hoek dat extremisme precies kwam. De woorden 'islam' en 'jihadisme' werden zorgvuldig vermeden door veel politici en media.

Koning Charles zei dat de aanslagen het belang aantonen van 'het opbouwen van een samenleving waarin mensen van alle geloven en achtergronden kunnen samenleven met wederzijds respect en begrip'. Het is tekenend voor het Britse establishment dat de werkelijke reden van 7/7 na twee decennia nog steeds met politiek correcte handschoentjes wordt behandeld.

Onder veel Britten leeft het idee dat de islam en moslims vaak een voorkeursbehandeling krijgen van het establishment. Zij werden daar begin deze maand nog eens in bevestigd toen het meesterbrein achter de aanslagen van 7/7, al-Qaeda-terrorist Haroon Aswat, werd vrijgelaten en de rechter hem 'het beste' toewenste ('all the best'). Dat was een klap in het gezicht van de nabestaanden en overlevenden, die al moesten leven met het feit dat Aswat geen levenslang had gekregen. Bovendien mag hij na z'n vrijlating gaan en staan waar hij wil, hoewel hij naar eigen zeggen ook een rol speelde bij het voorbereiden van 9/11 in de VS én zijn psychiater aangaf dat 'het risico van islamitisch gewelddadig extremisme blijft bestaan'.

De 'Manchester Arena bombing' had zonder de verstikkende deken van politieke correctheid mogelijk zelfs voorkomen kunnen worden. Bij deze zelfmoordaanslag in

2017 na een concert van de Amerikaanse popzangeres Ariana Grande vielen 22 doden en meer dan duizend gewonden. Een beveiligiger van de popzaal verklaarde een 'slecht voor gevoel' te hebben toen hij een man met een grote rugzak zag rondlopen. De beveiligiger benaderde hem niet, uit angst om als racist te worden bestempeld. De man met de grote rugzak bleek later zelfmoordterrorist Salman Abedi te zijn.

Pakistani rape gangs

De angst om voor 'racist' te worden uitgemaakt, was ook een van de redenen dat de *grooming gangs* (of *rape gangs*) vrijwel ongestoord op grote schaal vooral autochtone meisjes konden drogeren, mishandelen en verkrachten. De bendes van overwegend Pakistaanse moslimmannen waren sinds 1997 in tenminste vijftig verschillende steden en dorpen actief. Hun misdaden werden onder de pet gehouden omdat politie, jeugdwerkers en politici bang waren voor racist te worden uitgemaakt.

Journalist Charlie Peters van *GB News* spreekt van een 'nationaal schandaal' met 'tienduizenden, mogelijk meer dan honderdduizend slachtoffers'. Alleen al in de Noord-Engelse plaats Rotherham zijn voor zover nu bekend ruim 1500 meisjes slachtoffer geworden van de *Pakistani rape gangs*.

'Toon van het debat'

De moord op een lid van het Britse Lagerhuis, Sir David Amess, in 2021 is een ander voorbeeld van een islamitische aanslag die al snel daarna geen islamitische aanslag meer mocht worden genoemd. Amess werd doodgestoken tijdens een bijeenkomst met inwoners uit zijn kiesdistrict in Leigh-on-Sea. Dader Ali Harbi Ali was al jarenlang een fanatieke aanhanger van terreurbeweging IS. Aanvankelijk wilde hij naar het buitenland reizen om met IS te vechten, tot hij besloot in eigen land een terreurdaad te plegen met de hoop om als martelaar te sterven.

Hoewel de feiten voor zichzelf spreken zeiden veel parlementsleden direct na de moord dat het echte probleem niet de islamistische ideologie was, maar de 'toon van het debat' en de 'trollen op social media'. Diverse parlementsleden hielden een pleidooi voor een verbod op anonieme accounts op social media. Conservatief parlements lid Mark Francois stelde zelfs een 'Davids Law' op met diverse strengere online regels. De toenmalige minister van Binnenlandse Zaken Priti Patel beloofde

de toch al behoorlijk autoritaire Online Safety Bill nog steviger te gaan maken.

Het is een reflex van de gevestigde orde die we ook in Nederland maar al te vaak hebben gezien. Misschien wel de meest pregnante voorbeelden zijn de bezoeken aan islamitische buurthuizen van koningin Beatrix en burgemeester Job Cohen na de moord op Theo van Gogh. Het patroon is altijd hetzelfde: de moslimbevolking manoeuvreert zich in de slachtofferrol, die bestuurders vervolgens gretig faciliteren.

Maar wat is dan wél het echte gevaar in de ogen van het establishment? Extreemrechts natuurlijk. Het scenario dat de nazi's binnenkort weer door de straten marcheren blijft de favoriete afleidingsmanoeuvre van de gevestigde orde, al wordt dat steeds ongeloofwaardiger. Ook de cijfers wijzen niet uit dat extreemrechts een zeer grote dreiging vormt voor de samenleving. Terwijl er in de laatste twee decennia in het VK zo'n honderd dodelijke slachtoffers zijn gevallen door islamitische aanslagen, zijn dat er vijf door geweld van extreemrechts.

Unite the Kingdom rally

Een andere indicatie van de ernst van de jihadistische islam is het aantal islamieten dat op de 'terror watch list' staat. Zo'n 40.000 moslims in het VK worden in de gaten gehouden door de veiligheidsdiensten omdat ze mogelijk een terroristisch gevaar vormen. Ter vergelijking: dat aantal is meer dan de maximaal 30.000 Hamas-terroristen van voor 7 oktober 2023 en meer dan de helft van het 76.000 koppige Britse leger.

Afgelopen weekend gingen in Londen vele honderdduizenden Britten de straat op. De BBC betitelde de demonstratie als 'far right', terwijl er weinig tot geen extreemrechtse uitingen te zien waren. Of je zou de vlaggenzee aan Britse, Engelse, Schotse, Welshe en Noord-Ierse vlaggen als extreemrechts moeten betitelen. Activist Tommy Robinson was de organisator en hij doopte de mars tot 'Unite the Kingdom rally'. Robinson is een omstreden figuur, ook in sommige rechtse kringen, maar geldt tegelijkertijd als een van de eerste Britten die wees op het bestaan van de *grooming gangs* en het gevaar van de islam voor de Britse samenleving.

De NOS beschreef de mars behalve als 'radicaal rechts' ook als een 'anti-immigratie demonstratie', waarbij de laatste kwalificatie dichterbij de werkelijkheid ligt. Het is waar, van de aanwezigen zal een groot deel kritisch zijn op immigratie, vooral op

illegale immigratie. Het gemeenschappelijke gevoel tijdens de demonstratie sluimert al langer in de Britse samenleving en kwam voor het eerst echt helder tot uiting tijdens de Southport-rellen vorige zomer. Veel autochtone Britten zien hun samenleving in dusdanig tempo veranderen dat ze bang zijn hun waarden, vrijheid, financiële zekerheid en het gevoel van gemeenschapszin te verliezen.

Dat heeft behalve met immigratie ook met islamisering te maken, want die twee zijn vanzelfsprekend nauw met elkaar verbonden. Al is het maar omdat de meeste legale, en vooral illegale migranten, bestaan uit jonge islamitische mannen. Wat de frustratie nog groter maakt voor veel autochtone Britten (en trouwens ook voor veel niet-islamitische minderheden met een migratieachtergrond) is dat de illegale immigranten veelal door de overheid als prinsjes worden behandeld. Ze worden in fraaie hotels gehuisvest ('migrant hotels'), krijgen een gratis mobiele telefoon, drie of vier maaltijden per dag, gratis gezondheidszorg en kunnen bovendien nog wat bijverdienen met illegaal werk zoals het bezorgen van maaltijden. Tel daarbij op dat er ook in het VK een groot huizentekort is en in de gemeenschappen met deze 'migrant hotels' het aantal gewelds- en zedendelicten ernstig toeneemt, en de stijgende sociale onrust mag geen verbazing wekken.

Gebrekkige integratie

Britse dorpen, wijken en steden veranderen in rap tempo, hetgeen in de praktijk meestal betekent dat ze islamitisch worden. Er ontwikkelen zich parallelle samenlevingen die zich weinig aantrekken van de Britse normen en waarden. Zo beschrijft Ed Husain in zijn boek *Among the Mosques: A Journey Across Muslim Britain* dat het voor Britse moslims mogelijk is om zich gedurende de gehele dag, thuis, op school, bij de sportclub etcetera te onttrekken aan de Britse samenleving.

Op social media circuleren lijstjes – half grappig, half ernstig bedoeld – van West-Europese landen die het eerst islamitisch worden. Soms wordt Frankrijk genoemd, met zijn banlieues, hevige rellen en invloed van de voormalig koloniën. Soms Duitsland, dat na het 'Wir schaffen das-debacle' van Angela Merkel vele miljoenen Syriërs en andere immigranten verwelkomde, met een explosieve toename van zedendelicten, geweld en terroristische aanslagen als gevolg.

Maar veruit het vaakst wordt het Verenigd Koninkrijk genoemd als land dat het eerste definitief ten prooi zal vallen aan de veroveringsdrift van de islam. Iemand als David Betz, 'professor of War in the Modern World' aan King's College London,

waarschuwt zelfs voor een burgeroorlog op redelijk korte termijn. Daarbij is volgens hem islamisering overigens niet de enige factor. Zo is het mogelijk dat verschillende groepen tegenover elkaar komen te staan, maar ook dat een deel van de bevolking, wellicht het ontevreden autochtone deel, een gewelddadige strijd gaat voeren met de eigen overheid.

De eerste serieuze voortekenen van grote sociale onrust zijn al waarneembaar in het VK. Dat uit zich niet alleen in toenemende aantal confrontaties tussen politie en demonstranten, maar ook in repressief optreden van de staat tegen andersdenkenden en critici van het links-progressieve kabinet van Starmer. Zo worden jaarlijks zo'n 12.000 mensen gearresteerd omdat ze via internet, telefoon of post berichten versturen die anderen 'ergernis', 'ongemak' of 'angst' bezorgen, oftewel vanwege hun mening. Bekendste voorbeeld is de arrestatie onlangs van de Ierse comedyschrijver Graham Linehan op Heathrow door vijf zwaar bewapende agenten vanwege een paar tweets waarin hij tamelijk milde, komisch bedoelde kritiek uitte op trans-activisme.

De verruimde mogelijkheden om iemand op te pakken vanwege een mening zijn onderdeel van de Malicious Communications Act. Hoewel premier Keir Starmer bij voortduring het mantra uitdraagt dat de vrijheid van meningsuiting een lange traditie kent in het VK, vrezen activisten, vooral ter rechterzijde, verdere inperking van de vrijheid van meningsuiting. Naar verluidt is de Labour-regering hard aan het werk om islamofobie toe te voegen aan de wet. Volgens Claire Coutinho, parlamentslid van de Conservatieven, wordt daarmee de 'cultuur van censuur' versterkt en dreigen bepaalde groepen een 'speciale status' te krijgen. Ze vreest dat de *Pakistani grooming gangs* de facto onschendbaar worden en dus ongestraft hun misdaden kunnen blijven plegen. Coutinho verwacht ook dat met het toevoegen van islamofobie aan de wet kwesties als islamitisch extremisme en de gelijkheid tussen man en vrouw nog moeilijker bespreekbaar worden.

Eerste islamitische natie met een kernwapen

In zijn speech deze week bij de Verenigde Naties in New York waarschuwde Donald Trump Europa in niet mis te verstane woorden voor het open grenzen-beleid en de islamisering: '*Your countries are going to hell.*' Hij noemde expliciet Londen, dat 'onherkenbaar' zou zijn veranderd. Trump wees onder meer op invoering van de sharia in de Britse hoofdstad, zonder er overigens bij te zeggen dat de islamitische

wetgeving (nog) lang niet overal gangbaar is.

Begin dit jaar hield vicepresident JD Vance tijdens zijn nu al historische speech op de veiligheidsconferentie in München de Europese elite al een spiegel voor. Hij zei dat het grootste gevaar voor Europa niet van buiten komt, van bijvoorbeeld de Russen, maar van binnen. Hij doelde vooral op immigratie, islamisering en gebrek aan democratische waarden. Het Europese establishment kiest er telkens voor de woorden van Trump en Vance als een affront te beschouwen in plaats van als een waarschuwing van een bevriende natie en dus verandert er weinig in de oude wereld. Een half jaar voor de speech in München, vlak nadat Labour de verkiezingen had gewonnen, grapte Vance dat Groot-Brittannië, na Pakistan, weleens het eerste islamitische land met een kernwapen zou kunnen worden.

Een groot deel van de Britten heeft definitief genoeg van de dubbele standaard die de overheid op tal van terreinen hanteert, zoals bij politie en justitie ('*two-tier justice*'). Er hangt serieuze sociale onrust in de lucht. Het is moeilijk voor te stellen dat het Verenigd Koninkrijk nog vier jaar Labour zonder kleerscheuren overleeft. Nederlandse media en politici lijken intussen maar weinig aandacht te besteden aan de ontwikkelingen in het land. Dat is een luxe die Nederland zich niet kan veroorloven, want Groot-Brittannië zou weleens ons voorland kunnen zijn. Een gewaarschuwd land telt voor twee.

Wynia's Week brengt broodnodige, onafhankelijke berichtgeving: drie keer per week, **156 keer per jaar**, met artikelen en columns, video's en podcasts. Onze donateurs maken dat mogelijk. [Doet u mee?](#) Hartelijk dank!